

Bemærkninger til forslaget

Integrationen af børn og unge, der er indvandrere eller efterkommere af indvandrere, er en af fremtidens vigtigste politiske udfordringer. Vi skal give alle børn – uanset deres etniske baggrund – gode fremtidsmuligheder.

Folkeskolen løfter denne integrationsopgave godt langt de fleste steder, men i enkelte områder er opgaven så stor, at folkeskolen og kommunerne efterspørger nye midler og nye rammer for arbejdet. Dette ønske bør en ansvarlig regering efterkomme.

Forslagsstillerne ønsker som udgangspunkt, at kommunerne får mulighed for og pligt til at fordele de tosprogede børn på alle kommunens skoler og derved nå et mål om, at andelen af tosprogede børn på en skole ikke overstiger andelen på kommunens andre skoler betydeligt. Der bør tilstræbes en fordeling, hvor skolerne ikke har over 25 pct. tosprogede.

Samtidig kan det imidlertid være meningsfuldt at give enkelte skoler mulighed for at håndtere problemerne anderledes. Det kunne – i kommuner, hvor den samlede mængde af tosprogede er lav og 25 pct. grænsen ikke rammes, selv om fordelingen ikke er jævn – være ved at samle elever med sproglige problemer på skoler, som har særlige kapaciteter til at håndtere tosprogethed. Det kunne også – i de få kommuner, hvor selv en jævn fordeling ikke får andelen på de enkelte skoler ned under 25 pct. – være ved at oprette integrationsorienterede heldagsskoler i de områder, hvor integrationen går dårligst.

Således har Odense Kommune søgt Undervisningsministeriet om dispensation fra folkeskolelovens § 16, stk. 3, om elevernes daglige undervisningstid. De ønsker i en 3-årig periode at gøre børnenes tilstedeværelse på skolen obligatorisk fra klokken 8.00 til klokken 16.00. Det vil sige, at skolens elever skal deltage i både undervisning og SFO, hvorfor det sidste gøres gratis.

Resultatet er reelt en heldagsskole, og målene er ifølge Odenses Børne- og Ungdomsforvaltning

– at sikre børnenes sproglige, faglige og sociale udvikling,

- at sikre, at lektiearbejdet udføres med nødvendig hjælp,
- at lade børnene afprøve forskellige fritidstilbud,
- at sænke antallet af personer, der bliver henvist eller udskilt til specialundervisning,
- at fremme forståelsen for legens betydning for udvikling,
- at fremme viden om kosts og motions betydning for sundheden, og
- at sikre gode fritidsvaner som forebyggelse af kriminalitet.

Årsagen til, at SFO ønskes obligatorisk, er især, at SFO-tilbud benyttes af 91 pct. af børnene til og med 3. klasse i hele Odense, mens tilbuddet kun benyttes af 45 pct. af børnene i Vollsmose, som har en høj koncentration af familier med integrationsproblemer og sociale problemer.

I bydelen har man registreret, at en stor del af drenge færdes meget frit, og at en del færdes med ældre drenge og involveres meget tidligt i kriminalitet, »lillebrorproblematikken«. Mange af de tosprogede piger lever et meget lukket liv, hvor deres fritid ofte bruges til at passe mindre søskende og gøre sig parat til tidligt giftermål.

Forslagsstillerne formoder, at dette billede er dækkende for flere af de mere ghettoprægede områder i Danmark. Samtidig har forslagsstillerne konstateret, at regeringen har foreslået at anvende tvangsfjernelser i familier, hvor børn ikke integreres, men opdrages til at hade Danmark. Forslagsstillerne mener, at en helhedsskole – som betyder, at børnene bruger mere tid i kontakt med dansk kultur og mindre tid i hjemmet – vil være et mere proportionalt middel end tvangsfjernelser til at nå samme mål.

I langt de fleste kommuner vil det være muligt og hensigtsmæssigt at opnå en jævn fordeling af de tosprogede elever. Forslagsstillerne ønsker, at regeringen motiverer kommunerne til at tilstræbe en sådan fordeling. Regeringen skal på en gang sætte et mål, sikre regelgrundlaget og sikre de økonomiske midler.

For det første vil en bedre fordeling sikre, at tosprogede børn får større kontakt med danske børn og der-